

Riad' si svoj čl'n!

zima 2011

...časopis pre roverky a roverov, pútnikov, tulákov, vandrovníkov...

...Pohybliví nehovoria... Kniha o dobre...Chcem byť sám... Kruh prírody – zima...Príd' a zaži!...
...Stretnutie priateľov s pod stromu...SELŠ 2011... Zabudnutý klenot slovenského art rocku...
...Hlina vs. betón...Záhrada plná remesiel...Skautský dom a záhrada...

úvodník...

Pohybliví nehovoria...

...ak chceš niečo dokázať, dokáž to pohybom...

„Pohybliví nehovoria. Ak chceš niečo dokázať, dokáž to pohybom!“ toto bolo mottom tohtoročného alternatívneho umeleckého festivalu „Cementáreň“ v Banskej Bystrici. Spomenul som si na toto motto v súvislosti s tým, keď sme pred pár dňami otvárali naše vznikajúce skautské centrum po úprave a rekonštrukcii. Asi pred rokom sa z bezvetria náhle vznikol vír udalostí, ktoré v priebehu pár mesiacov zmenili jedno mesto na nepoznanie. Nevieť čím to bolo a ako to vlastne začala jednoducho, bolo to niečo čo v nás možno driemalo celé roky.

A čo dokážete vy pohybom? Pretože pohybliví nehovoria...alebo sa budeme len donekonečna rozprávať?

Text: Martin Cerovský - Cero

knížky na cesty...

Kniha o dobre

Joann Davisová

Po úspešnom predstavení „Knihy o pastierovi“ sa autorka rozhodla vydať pokračovania. V príbehu sa opäť stretávame s postavami z prvej knihy. Je to príbeh o láske a pravde, plný životných ponaučení... Kniha je krásnou ukážkou tohto, keď je menej viac, pretože príbeh nie je veľmi rozsiahly, ale o to hlbší.

„Prečo musia spravodliví trpieť? A prečo Boh berie deti, hoci ešte nenadšiel ich čas? Ľudia si po stáročia kladli tieto otázky a múdri starci a proroci im po stáročia odpovedali rovnako. Ľudia trpia, pretože hrešia. Utrpenie je trestom za spáchané zlo. No je to pravda? Žne človek tak, ako zaseje? Trpia zlí za svoje previnenia a dobrým sa dostane odmeny?“

O tom uvažovala Alžbeta, keď ležala na lúke pod baldachýnom blíkajúcich hviezd...

čaj o piatej o štvrtej...

Chcem byť sám

Sedím v bare kam občas chodím
vždy vtedy keď chcem byť sám
keď nechcem nikomu pomáhať
nechcem nikoho urážať ani smiať sa mu
vtedy keď patrí len sám sebe
a so sebou je mi fajn je mi fajn

a tak sedím v tom bare a sledujem tváre
celé to zafajčené kino špinavé poháre
zvyšky kávy a nejaké dievča
hovorím si nemalo by tam byť samé
mohol by som si k nej sadnúť
a možno by sme boli spolu aj šťastní
ale dnes nie dnes fakt nie
dnes chcem byť sám

a tak sedím v bare a rozmýšľam
či si k nej sadnem
rozmýšľam o tom čo by som mohol spraviť
o tom čo by som určite inokedy spravil
ale dnes nie dnes fakt nie
dnes chcem byť sám a je mi fajn

dnes chcem byť sám
a dnes som sám
ja chcem byť sám

cesty sa nestretnú
dnes chcem byť so sebou sám
cesty sa nepretnú
dnes nič nové nehľadám
cesty sa nestretnú
prišli sme v nepravý deň
dnes večer nič nové
so sebou neodnesiem
dnes večer so sebou
nič nové neodnesiem

- text piesne z albumu Hrana od Mareka Brezovského, Oskara Rozsu

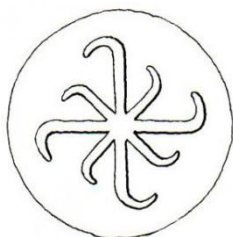
Kruh prírody

... zima...

Nech žije nové slnko! Tak ako som pred rokom začal tento kruh dnes, ho uzatváram, aby sa koleso života pomaly, ale vytrvalo otáčalo ďalej.

Kračún, v neskorších dobách premenovaný na Vianoce sú starým sviatkom prírodných náboženstiev. Je to oslava zimného slnovratu, teda okamihu, odkedy sa začínajú dni predlžovať. Aj názov Vianoce hovorí o tom, že v tomto období je viac noci. Je až neuveriteľné, že napriek snahe nahradit' význam Vianoc inou udalosťou, sme si my Slovania uchovali pôvodný názov.

Slnečné sviatky boli zväčša najbúrlivejšími výročnými sviatkami v roku. Zimný slnovrat bol čas, keď Slovania oslavovali návrat Slnka. Je zaujímavé, že v období dlhých a mrazivých nocí sa dokázali tešiť, že už začína byť lepšie. Chodilo sa po domoch, nosili slnečný symbol - otáčajúci sa prakríž - obrázok, článku alebo figúrku nového, mladého slnečného boha.

S Vianocami sa viazali viaceré pekné obrady. Jedným z nich bolo aj toto: kto prvý na Vianoce vstal, nabral vodu zo studničky a ostatných ňou pokropil. Bolo to akési vzdanie úcty živlu a posvätenie všetkých do nového roku. Ďalej to bol "Ovseň" (useň, avseň, govseň) - obsypávanie ľudí zrnom, ktorým sa mal prebudiť život v prírode. Je to obrad agrárnej mágie, ktorý má zaistiť bohatú úrodu.

K slnovratovým slávnostiam patrili aj maskárne sprievody a hry. Nosili sa hlavne zvieracie masky: medveďa, koňa, kozla, vlka či tura. Niekedy sa muži prezliekali za ženy a naopak. V tomto období sa zbieralo imelo, ktoré je ochranným a liečivým prostriedkom (napr. proti neplodnosti žien). Tieto oslavy sa nepodarilo vytlačiť a dodnes sa v zimnom období konajú rôzne oslavy z maskami.

Tak a kruh článkov prepojenia tradícií s dneškom je uzavretý, aby sa naďalej otáčal. Verím, že vám priniesol nové pohľady a ukázal až neuveriteľné spojitosti, ktorú sú ukryté v našej čarovnej krajine medzi Tatrami a Dunajom.

Chcem vás všetkých poprosiť, ktorým záleží na tejto krajine, aby ste vo dne v noci na ňu dávali pozor a nepodľahli cudzokrajným útočníkom, ktorí majú dnes oveľa prefikanejšie zbrane ako v minulosti. Chráňme si čo je naše. Uchráňme si slobodu voľného pohybu v lesoch, možnosť piť liečivú vodu rovno z prameňov a zbierať liečivé byliny s čarovnou mocou. Toto bolo už mnohým národom odopreté! Vtáčik, ktorého uzavrú v kľetke sa časom utrápi a umrie. Národ, ktorému zoberú slobodu časom umrie tiež.

Text: Martin Cerovský – Cero

- Cyklus článkov „kruh prírody“ bol spracovaný na základe rôznych historických materiálov, ktoré sa však navzájom mnohokrát zásadne líšia.

Príd' a zaži!

...roveri ukrytí v horách Poľany...

Bol pondelok, keď sa ma moja spolužiacka a zároveň skvelá priateľka opýtala, či s ňou pôjdem na skautskú motivačnú chatu. Nikdy som na ničom podobnom nebola, takže som sa veľmi tešila

V piatok večer sme sa všetci zišli v Hriňovej. Niektorí z nás išli na koncert do čajovne a ostatní odišli rovno na chatu. V čajovni sa konal koncert skupiny Piazzolla para siempre - Večer Argentínskeho tanga. Bol to skvelý koncert, plný zaujímavej muziky. Po ňom sa šlo na chatu. Ďalší deň sme hrali rôzne hry. Bola aj výprava na vrchol Poľany, ale tej som sa nezúčastnila... veď viete, kondička. O hrách, ktoré sa hrali, som predtým nepočula. Boli skvelé. Napríklad, krokodílie zápasy, mrak, kaffé .. Ale konali sa tu aj rôzne zaujímavé

aktivity ako napr. ON vz. ONA ... Posledný deň sme sa cestou domov zastavili kofole.

Bola to moja prvá takáto akcia a vôbec neľutujem, že som sa na nej zúčastnila a mohla som spoznať pár skvelých ľudí. Prídem aj na budúce.

Text: Mária Rožňovcová - Majka

Foto: Matej Fekjač - Feky

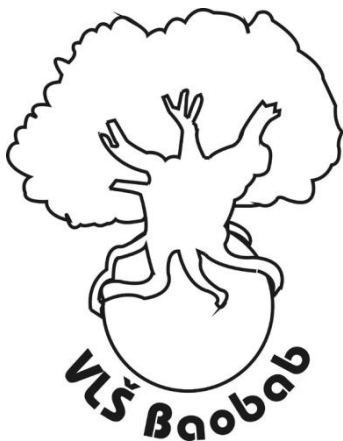

Stretnutie priateľov s pod stromu

Bao stretnutie sa konalo blízko pri Trenčianskych Stankovciach. Na toto stretnutie sme išli spolu štyria chalani – Feky, Bendži, Cero, Ja a jedno dievča - Dymči z Detvy. Od začiatku som sa veľmi tešil, nielen preto, že som vedel, že tam stretnem svojich kamarátov, ale aj preto, že spoznám ďalších nových ľudí.

Po dlhom blúdení po Trenčianskych Stankovciach nás prišiel zobrať autom myslím Ďuri – za čo mu veľmi ďakujem :).

Môj celkový dojem zo stretnutia bol super. Hrali sme sa zaujímavé hry, výborné bolo aj jedlo a to je asi to najpodstatnejšie :). Môžem povedať, že toto stretnutie ma určite posunulo niekam ďalej v skautingu aj v živote aj vďaka prednáškam, ktoré si pre nás inštruktori SLSK pripravili. Pochopil som, že je veľmi dôležité mať v živote svoje ciele a ísť za nimi. Okrem týchto, pre mňa smrteľne dôležitých prednášok, sme si odniesli aj kôpu iných zážitkov, pri kreatívnych hrách poobede. Podarilo sa mi urobiť asi desať veľkých bublín z jari a vody, prasknúť dva balóniky a nakoniec som skončil pri zmesi škrobu s vodou. Tento fenomén ma zaujal natoľko, že som na dve hodiny prestal vnímať realitu okolo seba. Nakoniec sa mi, ale podarilo dostať sa späť :).

Slovenská ekumenická lesná škola 2011

...SELŠ infection – no protection...

Niekoľko by si pomyslel, že lesná škola ako každá iná. Ale omyl! A to už len kvôli tomu, že tento rok to bola jediná otvorená vodcovská lesná škola na Slovensku, na ktorej som sa zúčastnil ja (Kiko) a Kubes.

Snežienka a Suchár pod Poľanou...

Všetko sa to začalo na prvej časti, Snežienke, ktorá sa konala 18.-20.3.2011 v Hornej Súči pri Trenčíne. Už táto prvá časť nám mohla ukázať, o čom vlastne Sešška je. Noví ľudia, kamaráti, inštruktori. A naozaj naštartovala.

Nasledovala druhá časť, Suchár a to v termíne 6.-8.5. na Skliarove pod Poľanou. Jedinou nevýhodou pre nás domácich bolo, že tento kraj poznáme a tým pádom sme prišli o možnosť spoznania nového kúta Slovenska. Ale, takisto neľutujem. Táto časť bola niečím výnimočná a to tým, že noví účastníci boli zaradení do štyroch rodov SELŠ. Rody existujú v Sešške už od jej počiatku a sú to pradávne a predovšetkým skutočne spišské rody: Brezovický, Zápoľský, Mariášovci a Turzovci.

Nádherný obrad pod Melichovou skalou zanechal hlboké spomienky. Po druhej časti prišla tretia a zároveň najdlhšia a najdôležitejšia.

Nahodte udicu a rybolov začína...

Rybolov sa konal v polke augusta v Dolnom Jelenci pri Donovaloch. Prednášky, zážitky, spanie v podsadách a predovšetkým vytvorenie neskutočne silného priateľského puta. Táto časť každému z nás dala určite množstvo vedomostí a zážitkov. V nádhernej prírode Nízkych Tatier človek dokázal zabudnúť na všedný svet a veru sa mu vracat' nechcelo.

V objatí oblakov...

No a nakoniec prišla záverečná časť, Zrenie, ktorá sa konala na vysokohorskej chate Plesnivec v Belianskych Tatrách v termíne od 18.-20.11.2011. Na tejto časti sa ukázalo, či absolvované časti nevyšli nadarmo, pretože sa konali skúšky. Môžem povedať, že dopadli celkom dobre. V objatí tatranských končiarov sa cesta prípravy mladého vodcu blížila ku koncu. A veru aj tak bolo. Všetko raz skončiť musí a tento osud neminul ani tohtoročnú Seššku. Ale skončili len časti a víkendy, ktoré po celý rok pre nás pripravoval náš realizačný tím. Priateľstvo a spolupráca sa len rozbieha...

Ak niekto z vás plánuje v budúcnosti ísť na lesnú školu, máte možnosť pouvažovať aj nad touto. Nechcem robiť žiadnu reklamu, ale odporúčam vám ju zažiť. A ak si myslíte, keďže sa volá ekumenická, že je zameraná nejakú extra nábožensky, tak to nie je pravda. Dvere sú otvorené všetkým, či veriacim, či neveriacim. Áno, katolícka svätá omša je na každej časti, ale to neublíži nikomu. Skôr to človeku môže priniesť duševný pokoj, ktorý naozaj nečakal. A vplyv Božej moci tam bolo určite cítiť, či to už bolo na omši, alebo na nezabudnuteľných rituáloch, ktoré sme mali možnosť zažiť. Teším sa na ďalší článok o Sešške v podaní niektorého z vás...

Všetkým ostatným skautom, ktorí nemali ešte možnosť takého niečo zažiť na vlastnej koži, to veľmi prajem, pretože toto je podľa môjho názoru naozajstný skauting.

Text: Milan Mlynár - Miño

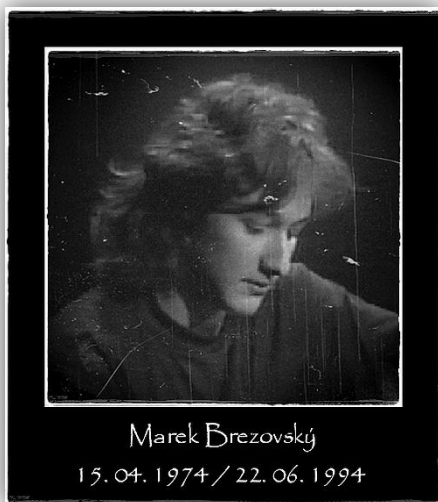
Text: Michal Parobok - Kiko

Marek Brezovský

...zabudnutý kľenot slovenského art rocku...

Aj týmito slovami by sa dal opísať hudobný prejav geniálneho mladého slovenského hudobníka, skladateľa, klaviristu a poslucháča VŠMVU- Mareka Brezovského. Jeho meno je na Slovensku pomerne málo známe práve preto že jeho hudba a diela sú veľmi ťažko dostupné a nie sú určené pre široké masy, tie majú svojho Rytmusa a Desmod☺.

Bol mladý,
nadčasový,
energický
a hudobne
veľmi vyspelý,
tak sa o ňom
vyjadrujú
mnohí
slovenskí
hudobníci
ktorí s ním
spolupracovali
alebo ho
poznali
osobne. V jeho
dielach vidieť
dušu mladého

hudobníka, ktorý veľmi intenzívne vnímal svet okolo seba, je tam cítiť revoltu, drsnosť zmiešanú s citlivosťou a jemnosťou. Všetko spolu to vytvára jeden nádherný pestrofarebný kolotoč, v ktorom sú zachytené rôzne vzruchy, pocity, zážitky a dojmy zo života, ktorý žil naplno na pozadí Slovenska v 90-tych rokoch. Hudba bola od nepamäti jeho poslaním a tomuto poslaniu obetoval všetko, aj svoj vlastný život. Drogy sú hnusná vec, a on im prepadol ako mnoho ďalších našich muzikantov v 90-tych rokoch, žiaľ, on svoj boj prehral. Vo svojich dvadsiatich rokoch...To, ako ho drogy ničili vidieť hlavne na jeho textoch, ktoré sú miestami veľmi melancholické priam depresívne, snažil sa pred tým ujsť, ale už to nešlo späť. Zomrel v rovnakom roku a za rovnakých okolností ako Kurt Cobain. Drogy sú proste ukrutne svinská vec.

Jeho piesne vyšli až po jeho smrti a to vďaka jeho priateľovi, takisto skvelému muzikantovi Oskarovi Rózsovi, s ktorým Marek dlhé roky spolupracoval na projektoch ako Avanavany a Art 'M' Trio. Album Hrana je neskutočná výpoveď, ktorá zmenila od základov môj pohľad na hudbu a na slovenskú alternatívnu hudobnú scénu o ktorej som si myslel, že už ma nemá čím prekvapiť. Hrana je miestami plná veľmi zložitej muziky, nájdete tam nádherné klavírne party, ktoré dopĺňa geniálna Rózsova basgitar. Gitary sa tu objavujú skôr sporadicky, dlhé gitarové sóla takmer vôbec. Na svoje si tu prídu aj milovníci huslí či ústnej harmoniky, keďže v niektorých piesňach sa stali hlavnými melodickými nástrojmi. Na reedícii sa podieľali mená ako Andrej Šeban, Marcel Buntaj, Juraj Tatár, Martin Valíhora, Juraj Bartoš, Boboš Prochádzka.

Mohol by som tu teraz opísať môj osobný názor na každú jednu pesničku z albumu, ako sa to robí v podobných recenziách ale nespravím to pretože každý človek bude vnímať Hranu úplne rozdielne a svojsky. Tak je len na vás či sa rozhodnete nájsť odvahu a vystúpiť na „Hranu.“ Uvidíte svet hudby taký aký skutočne je nekonečný a plný farieb.

„...Tak príď do môjho sveta u mňa vládne slnko!...“

„Nájsť zmysel svojej cesty je pre každého z nás ťažké. Koľko ľudí žije na tejto zemi bez toho, aby na to prišli? Celý život prekračujú z nohy na nohu a myslia si, že to je to pravé. Určite to súvisí so schopnosťou objaviť poslanie, ktoré máme vo svojom živote. Myslím, že sa nemýlim, keď poviem, že Marek Brezovský o svojom poslaní vedel už od prvého kontaktu s klavirom. Hudba sa mu stala všetkým a on jej aj všetko obetoval. Lenže génus v tele je len polovicou víťazstva. Tou druhou je schopnosť prekročiť absurditu reality, s ktorou sme každý deň konfrontovaní a ktorá je najväčšou prekážkou na ceste stať sa človekom.“ - Oskar Rózsa - inlay CD Hrana

Text: Martin Maľa - Bendži

Foto: internet

téma...

Hĺina vs. betón

...sú domy z hĺiny a slamy len ilúziou??...

- Myslíte si, že dokáže technický pokrok zabezpečiť večný blahobyt???
- Myslíte si, že klímu na zemi ochráni veterné, slnečné a vodné elektrárne???
- Myslíte si, že odľučovače v komínoch a čističky odpadových vôd dokážu ochrániť čistotu životného prostredia???

Čiastočne...pretože, ak skutočne chceme chrániť životné prostredie a nerobiť si z ochrany životného prostredia len dobre vynášajúci biznis, musíme radikálne zmeniť spôsob života, akým sme sa naučili žiť za posledných 100 rokov...Aj ja som niekedy rokmi veril tomu, že nás zachráni čističky odpadových vôd a veterné elektrárne...

Dnes už viem, že je potrebné ísť hlbšie, k podstate vecí. Najdôležitejšie je znížiť našu spotrebu. Jedným zo spôsobov ako na to je postaviť si dom z prírodných materiálov.

Lacné, zdravé, lokálne...

Prírodné materiály majú tú výhodu, že sú lacné alebo väčšinou zadarmo. A preto sú vhodné aj pre ľudí, ktorí nemajú dostatok finančných prostriedkov. Osobne poznám prípad malého domčeka, ktorý bol postavený svojpomocne za 100 000 SK. Prírodné materiály sú oveľa zdravšie ako bežné konvenčné materiály. A čo je najdôležitejšie, ak použijeme lokálne materiály, predídeme znečisťovaniu ovzdušia pri doprave a stavbe ďalších zbytočných diaľnic.

Skompostuj si svoj dom!

Toto je myšlienka, ktorá sa mi na prírodných domoch páči najviac. Postavíte si dom, a keď ho vaše deti nebudú chcieť, tak ho jednoducho rozoberú a nechajú ho zhnúť. Dom sa vráti späť s kádľou vyšiel, do zeme. Toto pri konvenčných stavbách plných betónu, železa, umelej hmoty a skla bude trvať niekoľko násobne dlhšie.

Nepálená hĺina...

Nepálená hĺina patrí medzi veľmi často používané materiály na stavbu domov. Štatistika hovorí, že 1 miliarda ľudí na Zemi žije v domoch postavených z nepálenej hĺiny... Dodnes stojí na Slovensku ešte množstvo domov postavených z hĺinených „válkov.“ Stavali sa predovšetkým na južnom Slovensku, pretože tam bol nedostatok dreva. Ale môžeme ich nájsť aj pod Poľanou alebo vo

Veporských vrchoch skoro vo výške 1000 m.n.m. Mój starý otec spomínal kočovných Cigánov, ktorí chodili pod Poľanou robiť nepálené tehly ešte po druhej svetovej vojne. Výhodou nepálených tehál je, že sa pri ich výrobe spotrebuje oveľa menej energie ako pri výrobe pálených tehál, a že dokážu perfektne narábať s vlhkosťou v dome.

Dnes sa často hĺina používa aj na omietanie stien. Takto omietnuté steny vyzerajú veľmi pekne a vytvárajú v miestnosti príjemnú atmosféru. Výnimkou nie sú ani hĺinené omietky v panelákových bytoch.

Drevo...

V našich zemepisných šírkach sa používalo hlavne v horských oblastiach, kde nebol dostatok kvalitnej hĺiny a krajina bola plná dreva. Drevo sa okrem stien používalo aj na pokrývanie strechy a kresali sa z neho drevené šindľe. Drevo má tiež množstvo výhod. V dnešnej dobe je jeho použitie dôležité predovšetkým preto, lebo strom počas života viaže CO₂ a tým prispieva k ochrane klímy.

Slama...

Na lazoch dodnes vidno ešte zopár domov, ktoré majú svoju strechu zhotovenú zo slamy. Avšak vynálezom lisovacieho stroja, slama získala nový potenciál a začala sa používať aj na stavbu stien domov, prípadne ich zateplovanie.

Trstina...

Používa sa predovšetkým na pokrývanie striech, ktoré vyzerajú skutočne rozprávkovo. Trstina má dlhú životnosť, už sa stalo, že opravovali 100-ročnú trstinovú strechu a z jej celkovej hrúbky 30 cm bolo poškodených len vrchných 5 cm.

Kameň...

V nás často využívaný materiál, avšak nemá až také dobré tepelno-izolačné vlastnosti. Dobrý je na čiastočné odizolovanie stavby od zeme, hlavne materiály, ktoré sú náchylné na vlhkosť. Jeho použite je veľmi vhodné pri stavbe pivníc. V starých máme veľmi starú klenbovú kamennú pivnicu, zemiaky a zelenina v nej vydržia skoro do leta, lebo je v nej celý rok skoro konštantná teplota a primeraná vlhkosť.

Odpad...

Napadlo vás, že si môžete postaviť svoj dom aj z odpadu, ktorý by ináč skončil na smetisku. Odpad sa dá použiť vo veľkom aj v malom. Napríklad porozbíjané obkladačky, ktoré by ináč skončili na smetisku môžu vytvoriť u vás v kúpeľni krásne mozaiky a vy ušetríte kopec peňazí. Alebo čo by ste povedali na dom z plechoviek?

Príroda vs. betón...

Som si istý, že prírodné materiály sa stanú časom opäť veľmi rozšírenými, pretože majú nespočetné množstvo výhod oproti bežným materiálom. Ak bude pokračovať finančná kríza, budeme musieť nájsť odpoveď na otázku, ako si lacno postaviť svoje domy. Prírodné materiály nám dajú odpoveď. Pretože sú lacné, nepotrebujú veľa odbornej práce a do stavby domu sa môže zapájať celá rodina, či získava stavba svoju vlastnú identitu.

Ako som staval stenu...

Teraz vám ukážem príklad toho, ako som staval hlinenú stenu u nás v klubovni. Drevo na konštrukciu pochádza z lesa nad mojim domom, kde som našiel spadnutý strom. Pod lesom som nakopal hlinu a zmiešal s vodou a so senom, ktoré v našej záhrade kosíme ručne. Zmes na nepálené tehly som ručne natĺkal do formy a vyklápal von, keď som mal dosť tehál, odviezol som ich na furíku do klubovne a tam som vymuroval do drevenej konštrukcie z mojich nepálených tehál stenu. Na spájanie som opäť použil len hlinu s pod lesa. Na omietnutie som použil jemne preosiatu hlinu s pieskom.

Musím priznať, že je to dosť prácne, ale ak máte dve zdravé ruky, hravo si takto postavíte menší domček a nemusíte sa zaoberať pôžičkami na celý život.

Tento článok sa snažil len trošku priblížiť prírodné staviteľstvo, ak sa budete o to zaujímať viac, rád pošlem odkazy na rôzne dobré webstránky.

Text: Martin Cerovský – Cero

Foto: autor a internet

roverský projekt...

Záhrada plná remesiel

...oživovanie dedičstva regiónu začalo...

Pre niekoho je bohatstvo ukryté v zlato, niekto vidí bohatstvo v peniazoch a pre niekoho je najväčším bohatstvom dedičstvo regiónu, v ktorom žije.

Nech žijú tradície...

Náš skautský zbor začal počas posledného roka vytvárať podmienky na vznik skautského centra, ktoré by ponúkalo pre deti a mladých ľudí z dediny množstvo voľnočasových aktivít. A tak sa zrodil projekt „Záhrada plná remesiel“, počas ktorého sa budeme snažiť predstaviť deťom a mladým ľuďom remeslá, na ktoré sa postupne zabúda.

Remeselné dielne...

Už od januára 2012 začneme cez víkendy v našej skautskej klubovni organizovať remeselné dielne zamerané na výrobu keramiky, točenie hrnčekov na hrnčiarskom kruhu, vyrezávanie z dreva, výrobu veľkonočných ozdôb, pečenie chleba a výrobu syra.

Miestne recepty a chlebová pec...

Do leta by sme chceli zozbierať od starých ľudí miestne recepty na chlieb a koláče. Tieto recepty potom vydáme v brožúrke, aby boli tieto „poklady“ nášho regiónu zachované aj pre ďalšie generácie. V našej skautskej záhrade pripravujeme výstavbu komunitnej chlebovej pece, v ktorej budeme postupne miestne recepty na chlieb a koláče skúšať piecť.

Ak si pamätáte alebo máte možnosť získať nejaké tradičné recepty na chlieb alebo koláče z okolia našej dediny, radi ich privítame v našej knižke. Môžete ich priniesť napísané na papieri k nám do skautskej klubovni, na obecný úrad alebo poslať e-mailom na 21.zbor@post.sk.

Projekt „Záhrada plná remesiel“ je financovaný Nadáciou SPP prostredníctvom grantového programu Dedičstvo regiónov.

Text: Martin Cerovský – Cero

Skautský dom a záhrada Zv. Slatina

...miesto aj pre vaše sny...

V mestách a dedinách sú miesta, cez ktoré oddávna prúdili ľudia. Zväčša ležali v centre pozornosti, boli to námestia, trhoviská... Niektoré zostali živé po celé stáročia, iné na čas zmlkli, aby počkali na svojho princa a iné ukryl čas...

Začiatky...

Domček a záhrada slatinských skautov leží uprostred našej dediny na mieste, ktoré oddávna slúžilo ako centrum. Prestahovali sme sa sem v roku 2008 po tom, ako našu starú skautskú klubovňu predala obec. Ešte toho roku sme tento priestor čiastočne zrekonštruovali. Vo víre myšlienok počas leta 2010 sa zrodil nápad na vytvorenie skautského centra, ktoré by ponúkalo miesto na rôznorodé aktivity nielen pre skautov.

Na počiatku bol starý domček, v ktorom sa po odpredaní pôvodnými majiteľmi vystriedalo všetko možné od video požičovne až po zubnú ambulanciu. Po opustení zubnej ambulancie zostal priestor pustý a tichý, čakajúci na odklíatie. Na jeseň v roku 2008 sme sa sem nastahovali my, slatinskí skauti. Pred nastahovaním sme vymaľovali steny, vybudovali novú kúpeľňu a malú kuchynku. V roku 2010 sme pokračovali premurovaním spoločnej chodby a dokončením kúpeľne.

Čierna vs. biela...

Naša kúpeľňa sa od jesene 2010 počas dlhých zimných večerov premieňa na tajomné laboratórium, kde sa zachytené zážitky na filme premieňajú na čiernobiele fotky.

Skautská čajovňa...

Dlhé roky sme túžili po čajovni. Utkali sme si ju z pavučiny snov a túžob. A tak sme sa ju rozhodli na jar tohto roku vybudovať v ošarpanej vstupnej chodbe v našej klubovni. Spojili sme umenie a prírodné stavitel'stvo. Naša čajovňa slúži zároveň ako ukážkové miesto použitia hlíny v interiéri, stenu nad pracovným stolíkom zdobi mozaika z rozbitých obkladačiek, ktoré by ináč skončili ako stavebný odpad.

"Bývať neznamena len zotrúvať na istom mieste, ale predovšetkým spoluplytvárať a starať sa o tento priestor, kde sa všetko stáva sebou a prekvitá. Znamená tiež chrániť v tom najširšom význame - ponechať všetkému slobodu, aby sa stávalo sebou, tým, čím skutočne je. Ten kto býva, stará sa o to aby všetko jestvovalo a naplňalo svoje určenie..."

Martin Heidegger

Skautská záhrada...

Záhrada, ktorá patrí k nášmu domčeku, bola až do tejto jari oddelená provizórnym plotom od skautského dvora. Na jar sme postavili nový plot so susednou záhradou, aby sme získali prístup do skautskej záhrady. Svoje miesto si tu našiel drevený altánok so zelenou zatravnenou strechou, bočnou stenou, ktorá bude porastená popínavými rastlinami a vodozádržným systémom na úžitkovú vodu potrebnú pre našu záhradu. Pre biologický odpad, ktorý vzniká u nás v záhrade sme vybudovali kompostovisko. Aby naša záhrada zapadla medzi okolité vidiecke záhrady, vysadili sme v nej množstvo ovocných kríkov.

Pre všetkých, ktorí obľubujú stolný tenis sme sem osadili exteriérový stolnotenisový stôl.

Pod' do záhrady a polezieš vyššie!

Skautská záhrada poskytla svoje miesto aj pre exteriérovú horolezeckú vežu, ktorú sme tu postavili. Táto veža má slúžiť pre všetky deti a mladých ľudí, ktorí nechcú sedieť doma a radi by sa venovali lezeniu.

O projekte...

Projekt vzniká skautského centra vzišiel z miestnej iniciatívy mladých ľudí a kopíruje ich potreby. Prevažná časť prác na projekte bola realizovaná dobrovoľníkmi. Skautský dobrovoľníci počas neho od roku 2008 dodnes odpracovali viac ako 1200 hodín dobrovoľníckej práce.

Plány do budúcnosti...

Napriek tomu, že hlavné práce sme úspešne ukončili, v klubovni budeme aj počas zimy dokončovať rôzne menšie rozrobené veci. V záhrade počas budúceho leta plánujeme dostavbu horolezeckej veže a úpravu jej okolia. Pripravujeme tiež osadenie hojdačky a trampolíny.

Skautské centrum otvorené pre všetkých...

Od jesene nájdete u nás v klubovni mamičky na materskej dovolenke, ktoré sa sem chodia hrať so svojimi deťmi.

Sem-tam poďvečer tu bývajú hudobné skúšky od ľudovej hudby až po metal.

Cez víkendy sa klubovňa stáva domovom pre skautov z iných miest, ktorí sa rozhodli navštíviť Podpolanie.

Záhrada plná remesiel a umenia...

Momentálne rozbiehame projekt, počas ktorého ideme zriadiť v klubovni malú amatérsku keramickú a rezbársku dielničku. Na záhrade postavíme chlebovú pec, v ktorej sa budú skúšať staré miestne recepty na chlieb a koláče.

Okrem športovania chceme, aby naša záhrada ožila umením. Chystáme rôzne umelecké projekty ako napr. divadlo v záhrade alebo letné kino.

Všetko tu plynie a naplňa svoje určenie...

Ak by ste sa chceli spolupodieľať na budovaní tohto priestoru a vďychovaní života doň, radi vás privítame.

Obec Zvolenská Slatina:

- Výmena strešnej krytiny budovy a výstavba kanalizácie.
- Nákup materiálu na vymalovanie priestoru, úpravu kúpeľne, úpravu kuchynky, výstavbu priečky a stavbu plota.
- Výmena okna vo vstupnej chodbe a darovanie exteriérového stolnotenisového stola.

Nadácia Orange

Nadácia Orange:

- 1750 EUR prostredníctvom grantového programu na „Šanca pre váš región“ na výstavbu exteriérovej horolezeckej veže.

nadácia
ekopolis

Nadácia Ekopolis:

- 500 EUR prostredníctvom grantového programu Think big spoločnosti O2 Telefonica na výstavbu exteriérovej horolezeckej veže.

KOMUNITNÁ NADÁCIA

ZDRAVÉ MESTO

Nadácia Zdravé mesto Banská Bystrica:

- 700 EUR prostredníctvom grantového programu na rok 2011 na výstavbu altánku so zelenou zatravnenou strechou.
- 300 EUR prostredníctvom grantového programu Magnet, ktorý je financovaný Nadáciou SPP na realizáciu projektu „Skautská čajovňa.“

Dotácia Ministerstva školstva SR a darcovia

2% dane z príjmov pre náš zbor:

- Zaplatenie menších faktúr v rámci projektu.

Viac o projekte a fotky z realizácie nájdete na:

www.skautsky-dom.webnode.sk

Text a foto: Martin Cerovský – Cero